

Aylık
İşçi Gazetesi
Ocak - 2017
Sayı: 20
Fiyatı: 1 TL

İşbaşı

**Başkaldır
Ücretli
Köleliğe
Son Ver!**

Yeni Anayasa Oligarşik Diktatörlüğün Yasallaştırılmasıdır !

Oligarşik Diktatörlük

Devlet, tarihin bir kesitinde ve belirli şartlar altında ortaya çıkmış tarihsel bir kategoridir. Sınıflı toplumlarda egemen sınıfın, ezilen sınıfları hâkimiyeti altında tutmasının aracı olan devlet, kapitalist toplumda da burjuvazinin hükmetme aracıdır. Başka bir deyişle devlet; sınıf egemenliğinin ifade bulmuş halidir.

Devlet, sınıfın egemenliğini ifade ettiği gibi onun iradesini de ortaya koyar. Savaş ya da barış kararı, olağan ya da 'olağanüstü' yöntemler, ekonomideki eğilimler ve paradigma değişimleri; bunların hepsi egemen sınıfın iradesi doğrultusunda devlet tarafından karar altına alınır ve uygulanır.

Özü itibarıyla egemen sınıfın ezilen sınıflar üzerindeki diktatörlüğünün aracı olan devlet, tarihsel süreçte, üretim ilişkilerine bağlı olarak farklı devlet tipleri biçiminde var olur; kölecî, feodal, kapitalist ve sosyalist (proletarya diktatörlüğü) tarihsel süreçteki devlet tipleridirler. Bu farklılığın temelinde üretim ilişkilerinin farklılığı yatmaktadır.

Tarihsel süreçte bu devlet tipleri farklı biçimler altında, çeşitli biçimleriyle monarşi, cumhuriyet, oligarşi ve bonapartizm vb. var olurlar. Aralarındaki farklılıklara rağmen bütün bu biçimlerin ortak özelliğini egemen sınıfın çıplak iradesinin farklı cisimleşmesi oluşturur. Bu biçimler, egemen sınıfın iradesinin yasallaşmış farklı biçimleridirler.

Devletin bu farklı biçimleri tarihsel süreçten süzülerek kapitalist devlette, parlamenter cumhuriyetle en ideal biçimini buldu. Çünkü parlamenter cumhuriyet altında burjuvazi sınıf egemenliğini

devamı sayfa 3'de

İşçi Sınıfı ve Emekçiler OHAL Kıskaçında

Yusuf Erdem

Çalışma Bakanı Müezzinoğlu sağında TİSK, sol yanında TÜRK-İŞ temsilcisi olmak üzere "asgari ücret"i az önce açıkladı: Asgari ücret, net 1.404 lira. İşveren (TİSK) temsilcisine dönerek –elbette hükümetle birlikte- kararı imzaladığı için ona teşekkür etti. İşçi (TÜRK-İŞ) temsilcisinin imzasını alamadığı için çok üzölmüş beyefendi. Bu arada bir müjde(!) daha verdi; eğer evliyseniz ve dört de çocuğunuz varsa, asgari ücret tamı tamına net 1500 lira oluyormuş.

devamı sayfa 2'de

Bu Sayıda

- Asgari Ücret.....3
- İşçi Eylemleri.....4-5
- Örgütlü Olmak.....6
- Totalitarizm Üzerine....6
- Dünyadan.....7
- EKK kararları ve Rejim krizi.....8

Emekli İşçiler İşçi Sınıfının Sınıf Kardeşleridir

Salih Güll

Kendine devrimci sendika diyen sendikalar da dahil olmak üzere sendikaların, sınıfı örgütlemek için yola çıkan komünist örgütlenmelerinde sınıf örgütlenme konusunda politikalarının olmaması, sınıfla bağlarını kuramamalarına sebep olmaktadır. Suçu tek başına işçi sınıfına atmak, sınıfa yönelik çalışmalardan kaçmak komünist bir yaklaşım değildir.

devamı sayfa 2'de

İşçi Sınıfı ve Emekçiler, OHAL Kiskacında

sayfa 1'den devam

Sınıf bilinçli işçiler; sizin zaten hükümet olarak burjuvazinin ortak çıkarlarını savunan ve koruyan bir komiteden başka bir şey olmadığınızı biliyorlar. Ve yine devrimci işçiler, sizin devletinizin de burjuva sınıfının çıkarlarını gerektiğinde en kanlı biçimde koruyan bir baskı, sömürü ve yalan aygıtı olduğunu –üstelik bunu her an iliklerinde, kemiklerinde hissederek- çok iyi da biliyorlar.

Usta burjuva politikacısını tanımlayan şöyle bir söz vardır: “Usta politikacı, halkın anasını ağlatan kararları, onlara bir müjde gibi sunabilen politikacıdır.” Geçen yılın enflasyonu % 6 olduğu halde, hükümet ve işveren kesimi büyük fedakârlık (!) gösterip asgari ücreti tam % 8 net 104 lira arttırmışlar. Yani geçen sene 1300 lira olan asgari ücret, 1404 lira olmuş. Ve bakan beyefendi yine açıklıyor ki önümüzdeki günlerde asgari ücret nedeniyle işverenlerin maliyet artışının bir bölümünü devletin –gerçekte ise yoksulların ödediği vergilerden- karşılaması için Başbakan talimat vermiş.

Ne var ki son üç ayda dolardaki değer artışının % 20’yi aştığını, aslında bunun dolardaki değer artışını göstermeyip tam tersine TL’nin değerinin (sa-

tın alma gücünün) en az % 20 düşmesi anlamına geldiğini; zamların daha şimdiden dayanılmaz boyutlara ulaştığını, bu emekçileri yıkıma uğratan sürecin önümüzdeki yıl da artarak süreceğini kimse dile getirmiyor. Ve bunları hükümetin kesin kontrol altına aldığı medyadan duymak da mümkün değil. Ayrıca 170’in üzerinde muhalif medya organı (tv kanalı, gazete, radyo) kapatılmış durumda ve 148 (şu an Ahmet Şık’la 149 oldu) gazeteci zindanda. Ayrıca yüzlerce ve yüzlerce gazeteci işsizliğe ve açlığa mahkûm edildi.

Ve elbette başarısız darbe girişiminden beş gün sonra OHAL’le gerçekleşen başarılı darbe ortamında – ve elbette işçi sınıfımız yeterince örgütlü olmadığı, sosyalizme sırtını döndüğü ve daha acısı komünist hareket parçalı, güçsüz ve sınıftan uzak olduğu için- haklının isyanını ve emekçinin namuslu gururunu duyurması neredeyse olanaksız.

Yine hatırlayacaksınız, Erdoğan, başarılı sivil darbesini gerçekleştirdikten hemen sonra iri kıyım patronlar toplantısında OHAL’i şöyle övüyordu: “Şimdi artık OHAL var; bundan sonra grev, boykot, ıvır zıvır da olmayacak.”

Nüfusun binde birini bile temsil et-

meyen burjuva sınıfı; bütün üretim araçlarına, bütün finans kaynaklarına sahip olduğu için; devlet dediğimiz baskı, şiddet ve yalan makinasının da hükümet dediğimiz yürütme ve bütün zenginliklerimizi ‘yürütme’ organının da sahibidir. Efendileri olan burjuvaziye gerçekten sadakatle -ve bu arada elbette kendi ceplerine de- hizmet etmekte hiç kusur etmiyorlar.

İşçi sınıfımız örgütlenerek “DGM’yi ezdik, sıra MESS’te!” dediği; devrimcilerin fabrikalarda, gecekonduarda, grev boylarında ve meydanlarda sınıfıyla iç içe olduğu günlere; devrim ve emeğin iktidarı hedefinin ufukta çok yakın görüldüğü günlere -ve elbette bu sefer çok daha üst düzeyde- ve de bu kez düşman sınıfı kesinlikle alt edip iktidara gelmek üzere tekrar ayağa kalkmalıyız. Örgütsüzlük, dağınıklık, kafa karışıklığı ve perspektifsizlik canımıza yetti artık. Ekmeğimizi gerici iktidarlardan, patronların, patronlara hizmet eden sarı sendikaların, cemaatlerin insafına terk etmek, yoksulluğumuzu ve sefaletimizi dana da artırmakla kalmadı; aynı zamanda bu ataletimiz inşaat çukurlarını ve maden ocaklarını birer işçi mezarlığına dönüştürdü. Artık burjuva

parlamentosundan, partilerinden medet beklemeden; bu sınıfın dinci-ulusalcı-şoven-liberal ideolojilerine kanıp aldanmadan toprağa daha sağlam basarak, bütün mağdur ve mazlumların desteğini de alarak tekrar ayağa kalkmanın: bütün öfke, tepki, direniş ve başkaldırıları devrimci bir yatağında toplayıp birleştirerek cesaret ve devrimci bir cüretle yeni ve özgür bir dünya inşa etme yolculuğuna başlamanın zamanıdır.

Bu tarihsel görevimizi ne kadar savsaklarsak, ne kadar geciktirsek; bizi kuşatan mengene her geçen gün daha çok sıkışacak; üzerimizdeki baskı ve şiddet o ölçüde artacak ve ülkemiz üzerindeki karanlık o oranda koyulaşacaktır. Unutmayın ki böylesi dönemlerde susanlar, sinenler, korkanlar daha fazla bedel öderler. Öte yandan tarihin bizden beklediği sorumluluğu cesaretle omuzlarsak; biriken muazzam öfke ve enerji kendisine akacak bir yatak açacaktır. Karanlığın en koyulaştığı anda şafağın ne kadar da yakın olduğunu hissedeceğiz.

Yükselecek yeni bir devrimci dalga ya bu kez örgütsüz ve hazırlıksız yakalanmayalım.

Emekli İşçiler İşçi Sınıfının Sınıf Kardeşleridir

sayfa 1'den devam

İşçi sınıfının kendi çocukları, artı değer üretmek için fabrikalarda babalarının annelerinin yerini alınca anaları ve babaları açlık sınırı düzeyinde emekliye ayrılır. Emekli olduktan sonra emeklilerin önemli kısmı emekli aylıkları açlık sınırında olduğundan dolayı asgari ücretin altında elden para alarak, sigortasız bir şekilde çalışmakta, işçi sınıfının ücretlerini aşağıya çekmekte, zorunluluktan dolayı sınıfı bölen duruma düşmekte ve işçi sınıfının düşmanı olarak görülmektedir.

Bunun sebebi açlık sınırında yaşamaya zorlanan, düşük ücretlerle ileri yaşına karşın çalışmak zorunda olan emekli işçiler değildir.

O zaman neler yapılması gerektiği konusunda niyetli komünistlere, komünist örgütlere önemli görevler düşmektedir. Emeklileri örgütlemekle yola çıkan emeklilerin sendikası Emekli-Sen’e önemli görevler düşmektedir. Ayrıca üyesi olduğu DİSK’e de eylemin yığınsallığı anlamında ses getirmesi için, hedefine ulaşması için konfederasyon olarak sorumluluk yüklüyor.

Bu görevler yapılmazsa örgütler kurmaya ne gerek var? Görevler yapılmazsa emekli işçilerin ne suçu var?

Şu günlerde emekli işçiler de dahil olmak üzere tüm işçi sınıfının öncelikli görevi asgari ücretin yükseltilmesi için eylemli mücadeledir. Asgari ücret mücadelesi, emekli işçiler de olmak üzere tüm işçi sınıfının ekonomik hedefi,

siyasal mücadeleyi yükseltecek olan önemli bir mücadele alanıdır.

O zaman emekliler de başta olmak üzere örgütsüz ve örgütlü işçilerin burjuvazinin, burjuva hükümetinin ve

rikalarda bölen, onların mücadelesini zayıflatan sınıf düşmanı duruma düşmeyecektir.

Yazının başında da söylemiştik; önemli olan sınıfı suçlamak değil, sını-

devletinin ücreti değil alanlarda kazanılmış burjuvazinin kar miktarını daraltan sınıfa mücadelesi ile ileri hakların alınabildiği ve sınıfın meydanlarda kardeşleştiği bir durum ortaya çıkaracaktır.

Böyle bir örgütlülük sonucunda emekli işçiler açlık sınırındaki emeklilik maaşından dolayı asgari ücretin altında çalışmak zorunda kalmayacak ve açlıktan dolayı işçi kardeşlerini fab-

fin her kesiminin içinde bulunduğu sorunları tespit edip, politikalar belirleyip tüm sınıfı gücümüz oranında disiplinli ve sürekli olarak eylem içinde olabilmektedir.

Yine politikasızlığımıza bir örnek de emeklilere promosyon konusundaki sessizliğimizdir. Bankalar burjuva hükümet, burjuva devlet, emekli işçilerle çocuklara verilen bayram harçlığı mik-

tarıyla dalga geçmektedir.

Şu anda bankalar dalga geçer gibi 1000 tl alanlara üç yıllık 300 tl, 1000-2000 tl alanlar için 400 tl, 2000 tl.den yüksek alanlar için verdiğini bunu başbakanın yükselttiği şeklinde umut pompalanmaktadır. Böylelikle bir yandan da topu başbakana atarak burjuvazi hükümeti ve devleti sevimli gösterilmeye çalışılmakta, kurtarıcı olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Tabii ki başbakanların da yapacağı artış burjuvazinin istemleri düzeyinde olacaktır.

Doğru olan, şu olmalıdır; mücadele alanlara kaydırılmalı, her türlü mücadele yoluyla mücadele yığınlarına ulaştırılmalı, burjuvazinin vereceği miktarın dışına çıkarılarak, burjuvazi zorlanmalıdır.

Örneğin promosyonla ilgili Emekli-Sen başta olmak üzere DİSK ile birlikte, tüm emek dostları ile birlikte komünistler emekli maaşının yükseltilmesi, ayrıca promosyonun emekli olunan yıldan itibaren başlaması için hukuksal süreç başlatılmalıdır.

Kısaca her emekli için almış olduğu emekli aylığı kadar bir defaya mahsus emekli maaşı istenmeli ve emekli olduğu yıldan, geriye doğru yargı süreci işletilerek eski yıllardaki verilmeyen promosyon paraları içinde mücadele başlatılmaktadır.

Ancak emeklilere yönelik örgütler olan Emekli-Sen ve DİSK’in bu alanda aktif rol alman gerekmektedir.

sayfa 1’den devam

Oligarşik Diktatörlük

maskeleye ve yenelleştirme olanağını elde etti. Parlamenter cumhuriyetin burjuva devletin en uygun biçimi olmasının nedeni, onun sınıf egemenliğini maskeleyen bu özelliğidir. Burjuva devlet kendisini cumhuriyet olarak örgütleyip, bu biçime ‘demokrasi’ dese de; bu demokrasinin egemenler için demokrasi, ezilenler için diktatörlük olduğu aşîkârdır. Belirli dönemlerde sandığa gidip oy vermek biçimsel olarak dahi demokrasi kavramını karşılamaz. Kaldı ki asıl mesele; yönetenlerin, seçilenlerin, kimlerin çıkarlarını savunduğudur.

Biçimlerinin farklılığına rağmen tarihsel süreçte bütün devletler reform, ya da çıplak şiddet olmak üzere iki yönetim aracını kullanmışlardır. Egemen sınıfın çoğu durumda iç içe geçen bu iki yöntemden birinden diğerine geçişi, öyle olmasını istediği için değil, koşulların değişimiyle belirlenir. Ezilenlerin, egemen sınıfın iradesine sessiz sedasız boyun eğdikleri durumlarda sadaka yöntemi, reformcu yöntem öne çıkarken, ezilenlerin seslerini çıkarmaya başladıklarında sadaka yöntemi şiddet yöntemiyle yer değiştirir. Bu yöntem değişikliği, kapitalist devlette bir biçim değişikliğini de zorunlu hale getirmektedir. Tüm kapitalist dünyada bugün yöntem değişikliği, yani şiddet ve baskı yönteminin öne çıktığı biçim değişikliği, temsili kurumların by-pass edilmesi, olağanüstü hal uygulamaları-na geçilmesi eşlik etmektedir.

Bugün, Türk burjuvazisinin oligarşik bir diktatörlüğe geçişini belirleyen de sınıf ilişkilerindeki bu değişimdir.

Egemen sınıfların bir yönetim biçimi olan Oligarşi,nin sözlük anlamı TDK sözlüğünde şöyle açıklanıyor; ‘siyasal gücün birkaç kişilik bir grubun elinde toplandığı yönetim, aristokrasinin daralmış biçimi, takım erki.’ Bu tanım, oligarşik diktatörlüğün sadece bir devlet tipine ait olmadığını, kapitalist devlet için de geçerli olduğunu gösterir.

Olağanüstü koşulların devlet yöntemlerinden birisi olarak da tanımlanabilecek oligarşi modern kapitalist toplumlarda kriz ve geçiş dönemlerinde; özellikle devrim ve karşı devrimin çatışması sırasında ortaya çıkmaktadır. Oligarşik yönetim, yani bir avuç yöneticinin tüm egemen sınıf adına yönetim erkini kullanması, tam da savaşın, ekonomik ve siyasal krizin ayyuka çıktığı, toplumsal ilişkileri devrimcileştirme potansiyelinin yükseldiği günümüz dünyasında burjuvazinin baş vurduğu yönetim biçimlerinden biridir.

Oligarşik diktatörlük kavramı Türkiye devrimci hareketi için yeni bir kavram değildir. 70’lı yıllarda özellikle, THKP-C ve onun devamı olduğunu ileri süren çeşitli örgütler tarafından kullanılmıştır. Kullanıldığı dönemde bu kavram, bağımlı ülkelerin hemen tümü için geçerli , feodal toprak sahipleriyle burjuvazinin ittifakı olarak ileri sürülmüştü. Halbuki, devlet iktidarı farklı sınıfların bir iktidarı olarak var olamaz, iktidar hiçbir biçimde sınıflar arası bir ortaklığa izin vermez, devlet iktidarı paylaşamaz. Bugün bizim ileri sürdüğümüz ve Temmuz darbesiyle gerçeklik kazanan oligarşi devlete,

burjuvazinin genel çıkarlarını temsil eden, dar bir grubun egemen olmasıdır.

Burjuva diktatörlük tanımı zaten verili düzenin genel adıdır. Buraya ‘oligarşik’ kavramının eklenmesinin temel sebebi, yazının önceki kısmında da bahsedildiği gibi, olağan yöntemlerle yönetemeyen, kriz ve savaşın içinde olan egemenlerin yeni dönem ihtiyaçlarının yeni bir tarzda şekillenmesidir. Bu tarz,burjuvazi içerisinde dar bir temsilci grubunun, tüm burjuva sınıfı adına yönetimi ele almasıdır. Oligarşik diktatörlüğün aldığı ve alacağı önlemlerin kimi burjuva kesimlerden tepki görmesi ve eleştirilmesi diktatörlüğün sınıf niteliğini değiştirmez.

Temmuz darbesi, ilan edilen OHAL, Kürt özgürlük hareketine, sosyalistlere, basına ve muhalefetin bütününe dönük çok yönlü saldırı, temsili kurumların askıya alınması, polis şiddetinin üst boyutlara çıkması, hukukun doğrudan siyasal erk tarafından biçimlenmesi; milliyetçilik, şovenizm ve dinsel gericiiliğin öne çıkarılarak kitlelerin yönlendirilmesi, medyadan parlamentoya kadar bütün burjuva araçların tekleşmesi; bütün bunlar bahsedilen oligarşik burjuva diktatörlüğün özellikleridir.

Bütün bunların yanında belki de en önemlisi yeni anayasa tartışmalarıdır. Bahsedilen oligarşik burjuva diktatörlüğünün yasallaşması demek olan anayasa tartışmaları, Erdoğan’ın kişisel sevdaları, hırsı ya da dinciliği üzerinden okunamaz. Yapılmak istenen, düzene yönelik potansiyel tehdidin büyümeden etkisizleştirilmesidir. Başvurulan olağanüstü yöntemler ve yeni

biçimlerin Erdoğan’ın hedefleriyle üst üste binmesi, AKP ya da Saray diktatörlüğü gibi kavram kargaşalığına yol açarak, diktatörlüğün sınıfsal niteliğinin örtülmesine zemin hazırlamaktadır. Erdoğan, özellikle küçük burjuvazinin üzerindeki etkisiyle oligarşinin görünen yüzüdür.

Şimdi burjuvazi anayasa değişikliğini, işçi ve emekçilerin, bu gelişmenin kendileri için taşıdığı tehditleri, açıklık ve sefaleti kavrayamadığı bir dönemde referanduma sunarak halka onaylatmaya çalışıyor. Toplumun farklı kesimleri farklı saiklerle bu girişime ya desteklemekte ya da karşı çıkmaktadır. Burjuva partileri ile bu gidişe karşı durulabileceğini varsaymak iflah bulmaz bir küçük burjuva düşüncesidir. Bu gidiş ancak işçi sınıfının merkezinde olduğu bir güç ve ittifak anlayışıyla tersine çevrilebilir, Ancak bu yolla bütün burjuva diktatörlük biçimleri yok edilebilir. Bugün komünist hareketin içinde bulunduğu ideolojik savrulma ve örgütsel likidasyon ve işçi sınıfının içinde bulunduğu bilinç ve örgütsel gerilikten hareketle bunun olanaksız olduğunu söyleyenlere cevabımız komünist çabayı daha bugünden bu durumu değiştirmek için harekete geçiremezsek bunun hiçbir zaman olmayacağıdır. Burjuvazi boşuna “at”(yöntem) değiştirmiyor. Çünkü krizin ve savaşın devrimcileştirici etkisini tarihsel tecrübesinden biliyor ve geç kalmadan önlem almaya çalışıyor. Şimdi, biz komünistler için ne kadar etkili olursa olsun, işçi sınıfının her yılın ardından ayağa kalktığını ve savaşı sürdürdüğünü hatırlamanın ve kolları sıvamanın zamanıdır.

Asgari Ücret Mücadelesi Sınıfı hareketlendirmenin Can Damarıdır

Ali Gök

Emperyalist – kapitalist pazarlarda kâr oranlarının düşmesi işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü ağırlaştırmaktadır. İşçi sınıfı savaşıarak elde ettiği kazanımlarını da kaybederek köleleşmeye başlamıştır. Türkiye işçi sınıfının ağırlıklı kısmı sigortasız çalıştırılmaktadır. Sigortasız işçiler kayıt dışı olduklarından, patronlarından paralarını elden almakta, asgari ücretin altında çalışmaktadırlar. Taşeronlaşmayla birlikte aynı iş yerindeki işçiler birkaç parçaya bölünerek birlikleri bozulmuş ve ortak hareket edemez duruma gelmiştir. Büyük fabrikalarda yapılan üretimin dünya ölçeğinde, daha küçük fabrikalarda yapılması, esnek üretim, esnek çalışma, hizmet sektörünün gelişmesi işçi sınıfını küçük ölçekli üretime zorlamıştır.

Artık sendikal örgütlenmenin eskiye nazaran daha zorlaştığı ortadadır. Komünistler sızlanmaz, zorlukları da ortaya koymaktan çekinmez; çözüm yollarını da üretmek zorunda olduğunu bilmek zorundadırlar.

Komünistlerin sınıfın can alıcı sorunları karşısında politika geliştirememeleri, sınıfla bağlantılarını kuramamalarına

sebeup olmaktadır.İki örnek verip asgari ücret mücadelesinin önemine dönmek istiyorum. Birincisi kıdem tazminatı ile ilgili mücadelede komünistler ve sendikalar politika geliştirmedikleri ve eylemlerle sınıfa ulaşmadıkları için, burjuvazi kıdem tazminatı alamayan işçileri örgütlü işçilere karşı örgütlemiştir. Kıdem tazminatının aşağı çekilmesi için kıdem paralarına el koymak ve ucuz kredi kullanmak için tekelci sermaye, burjuva hükümeti örgütsüz işçilerin ağızlarına bir parmak bal sürerek teneke teneke balları çalma hazırlığı içerisinde.

Yine promosyonla ilgili olarak işçi sınıfının önemli parçası olan 10 milyona yakın emekliyle dalga geçer gibi cep harçlıklarıyla oyalamakta, yıllık 300-400 tl ile kandırmaya çalışmaktadır. Bu konuda komünistlerde sendikalar da göze batar bir politika ajitasyon ve örgütlenme girişiminden eser yoktur. O zaman biz sınıf içerisinde nasıl güç olacağız? Bir şeylerin yapılması gerekmiyor mu ?

Gelelim asgari ücrete. Bu mücadele-yi komünistlerden başkası yükseltmez. Sosyal demokratlar kapitalizm etrafın-

da dolandıkları için mücadelenin öznesi olamazlar. Kapitalizmin devamından yanadırlar ve kapitalizmle aralarının bozulmasını istemezler. Kapitalizm arabasının da devrilmesini istemezler. O yüzden onların asgari ücret istemele-ri kapitalizmin sınırları içerisinde ve eylemci bir tutum almazlar, alamazlar.

CHP, Türk-İş ve DİSK’in istekleri açlık sınırındadır veya açlık sınırını biraz geçen talepte bulunurlar. Basına verdikleri demeçten öteye de gidemezler.

Bu gün ülkemizde açlık sınırı 1400 tl’yi, yoksulluk sınırı da 4000 tl’yi geçmiş durumdadır. O halde asgari ücret yoksulluk sınırını geçmek zorundadır. Asgari ücret ile ilgili gerçekçi rakam 4000 tl’yi geçmelidir. Öncelikle şu anda burjuva hükümetinin öne sürdüğü ücret asgari ücret değil, açlık ücretidir. Öncelikle bu aldatmaya karşı mücadele edilmeli, sınıfın ufku açılmalı, burjuvazinin sahtekârlığı ortaya çıkarılmalıdır.

Türkiye işçi sınıfının ağırlıklı bir bölümü, her yıl asgari ücretin belirlene süresince (Aralık ayı) yılbaşında milli piyango alan umutsuz aile gibi ya çıkarsa umuduyla yaşamakta, milli pi-

yangodan bir şey çıkmayınca umutlarını öteki yıla bırakmakta, umutsuzluğa düşmektedir. Geniş işçi yığınları da asgari ücretteki artışı merakla beklemekte, her yıl sonu hüsrana uğramaktadır.

Ne yazık ki komünist hareket asgari ücretin burjuvaziye karşı önemli, can alıcı alan olduğunu kavrayamamış, bu güne kadar gücü oranında bile örgütlülük gösterememiştir. Bu kesimlere yönelik yığınsal bildirimler, afişler, değişik etkili ajitasyon yollarını bulup örgütleyememiştir. Asgari ücretin yükseltilmesi için bir tek yürüyüş ve miting yapılmamıştır.

Hele hele gericiliğin hızla yükseldiği, saldırıların arttığı, savaşın kapımıza dayandığı bu günlerde bu mücadele çok daha önemlidir. Bu tür mücadeleler komünistlerin işçi sınıfıyla bağına güçlendirecek, böylece onların siyasal mücadeleye katılmalarını hızlandıracaktır. Yığınlara, yığınların can alıcı sorunlarını tespit ederek gidemediğimiz müddetçe yığınları kesinlikle örgütleyemeyiz. Asgari ücret mücadelesi burjuvazinin asıl can alıcı noktasıdır. Hiçbir zaman geç değildir. Yeter ki niyetli, kararlı bir şekilde harekete geçelim.

Nakliye İşçilerinin Asgari Ücret Eylemi

İstanbul Nakliyeciler Sitesi'nde çalışan işçiler, Nakliyat-İş önünde toplanarak eylem gerçekleştirdi. "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" "Gelirin, servetin paylaşımında adalet istiyoruz" pankartları taşıyan işçiler, basın açıklamasından sonra eylemi sonlandırdı.

Yapılan basın açıklamasında işçiler adına konuşan Sendika Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu "Asgari ücret komisyonu demokratik bir yapı değildir. Çünkü komisyon işveren ve hükümetin ağırlığında, işçileri yalnız en çok üyesi bulunan Türk-İş temsil ediyor. Hangi ortamda asgari ücret belirleniyor, son araştırmalara göre, Türkiye nüfusunun % 99'nun geliri diğer, % 1'in gelirine eşit. Bu servet ve gelir dağılımının sosyal devletle, adaletle, hak-hukukla alakası yoktur. Asgari ücret tespit komisyonuna tüm işçi konfederasyonları katılmalıdır. Asgari ücret vergi dışı tutulmalıdır. Asgari ücretliye toplu taşıma ücretsiz olmalıdır. Asgari ücret bütün çalışanlar için ortak saptanmalıdır." dedi.

THY ve ARÇELİK'te Krizin Faturası İşçiye...

OHAL yasalarının gücüyle ve krizi bahane eden sermaye, işçi sınıfına saldırılarında sınır tanımıyor. Hiçbir yasayı dikkate almayarak, kazanılmış hakları, geleceğini kurtarmak adına yok ediyor. Burjuvazi öteden beri kullandığı ekonomik zor silahını, OHAL'le perçinlenen siyasal zorla birleştirerek, işçilerin, emekçilerin açlık sınırlarında ve güvencesiz çalışmasını dayatıyor.

2016 yılında 211 kişiyi işten çıkaran THY, Hava İş Sendikası'na: "Ya 2017 yılı için yaptığımız toplu sözleşmede ki yüzde 4+4 ücret artışından vazgeçin, ya da önümüzdeki yıl toplu işten çıkarmalar yapmak zorunda kalacağız." şeklinde bir dayatmayı gündeme koydu. Hava İş Genel Başkanı Ali Kemal Tatlıbal, yaptığı açıklamada " Ülkenin zor durumunu göz önüne alarak biz de sendika olarak elimizi taşın altına koyacağız" dedi. Böyle bir sendikal mücadeleyle önümüzdeki süreçte işçinin ve emekçinin eli hep taşın altında kalacaktır.

Kriz dönemini bahane eden ama aynı dönemde üretim rekorları kıran Koç Holding'e bağlı, Arçelik Çerkezköy Kurutma ve Motor Fabrikası'ndan 500'ü sözleşmeli toplam 650 işçi işten atıldı. Günlük 4 bin kurutma makinası üretimini, 2 bine düşüreceğini gerekçe olarak, gösteren Çerkezköy Arçelik'te Türk Metal Sendikası örgütlü. Basın organlarına konuşarak, sendikaya tepkilerini dile getiren işçiler " Sürekli ortalıkta dolaşan sendika temsilcileri, işçilerin ihtiyacı olduğunda ortadan kayboluyorlar" dedi.

OHAL ile Sermaye Daha NET

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu(TİSK)'nun, aralık ayında gerçek-

leştirdiği genel kurulda, sermayenin 2017 yılı için taleplerini dile getirerek, devletin "hakemliği", biçare durumları ve OHAL yasalarıyla sıkışmış işçi örgütlerine bu talepleri, sendikaların sessizliği ile kabul ettirdi.

TİSK maliyetlerdeki yükseliş ve karlılıktaki azalışı gerekçe göstererek, 2017 yılı için asgari ücrete zam yapılmamasını, BES uygulamasının işverene ek bir maliyet getireceğini, dolayısıyla bu maliyetin işsizlik fonundan karşılanmasını, kıdem tazminatı hesabında bir yıl için 30 gün üzerinden hesaplanmasının işletmelere aşırı bir yük olduğunu, 15 günlük kısmın fonlar tarafından karşılanmasını talep etti.

2017 için 1404 TL net asgari ücret açıklaması, sermaye için "istemem yan cebime koy" misali bir rakamdır. Çalışma Bakanı Müezzinoğlu açıklamasında "Bir taraftan işverenimizin dünyayla rekabetteki gücünü koruyan, diğer taraftan da alın terini döken, emeğinin karşılığını helal rızık olarak eve götürmek isteyen kardeşlerimizin(!) hakkını koruyabilmek, bu ikisi arasında dengeyi sağlamak çok kolay değil" dedi. Bizce de; her seferinde sermaye lehine yontarak, yine de denge unsuru imiş gibi ortada durmak zordur. Tabi ki bu zorluğu, kolay kılan unsur işçi sendikalarının durumu ve siyasal önderlikten yoksunluktur. İşçilerin ve sendikaların mevcut durumu göz önüne alındığında, TİSK'in diğer talepleri de gerçekleşecektir.

OMÜ'DE EYLEM

1 Aralık Perşembe günü 19 Mayıs Üniversitesi (OMÜ) rektörlüğü önünde KHK'larla, haksız görevden almalar tepki olarak basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına Eğitim-Sen, SES ve siyasi partilerin temsilci ve üyeleri katıldı. Yüzü aşkın eylemcinin katıldığı basın açıklamasını, barış bildirisi imzacılarından Prof. Dr.Taner Özbenli okudu.

Taner Özbenli, "barış bildirisine imza koyduktan sonra, tehditler aldık, çeşitli hakaretlere maruz kaldık, yetmedi OMÜ yönetimi görevden alınmamız için soruşturma başlatıp, dosyalarımızı YÖK'e gönderdi, sonunda 22 kasım itibariyle görevden alındık, ama OMÜ yönetimi sevinmesin, mutlaka geri döneceğiz" dedi. Eylem hükümeti ve OHAL'i protesto eden sloganlarla olaysız sonlandırıldı.

Belediye -İş sendikasında neler oluyor?

Belediye- İş Sendikası, genel merkezinde 25 aralık 2016 günü olağanüstü bir genel kurul toplayarak muhalif üç şube başkanını ve iki şube yöneticisini ihraç etti. Olağanüstü genel kurulda Belediye –İş Sendikası İzmir 6 No’ lu Şube başkanı

Buket Mertoğlu Gürpınar, İzmir 1 No’ lu Şube başkanı Zeynel Ersoy, İzmir ili Çevre Belediyeler Şubesi Başkanı Salih Er ve 6’ Nolu Şube mali sekreteri Azmi Gül, 1 No ‘lu Şube başkan yardımcısı Necdet Deligöz genel kurulda ihraç edildi. Ayrıca Olağanüstü genel kurul gündeminde yer alan tüzük ve bütçe hükümlerine göre kapatılabilecek şubelerin belirlenmesi ve birleştirilmesi konusunda genel merkeze yetki verilmesi maddesi onaylandı.

Salona “İzmir işçisi örgütüne ihanet edenlere karşı sendikasının yanında” pankartı asıldığı alınan bilgiler arasında.

Olağanüstü genel kurul süreci, şube başkan ve yöneticilerinin genel başkan olan Nihat Yurdakul’un oğlu Murat Yurdakul’un Kuşadası’nda yöneticiliğini yaptığı Belediye-İş ve Kristal-İş Sendikalarına ait otellere ilişkin dolandırıcılık iddialarının daha önce saldırı girişimleri nedeniyle “olaylı başkanlar kurulu” olarak adlandırılan kurulda görüşülmek istenmesi sonrasında başladığı alınan bilgiler arasındadır. Olaylı gerçekleşen başkanlar kurulu öncesi muhalif sendikacılara yönelik saldırı ve darp girişimlerinin yaşanmasından sonra disiplin süreci başlatılarak olağan üstü genel kurul kararı alınmıştı.

Ayrıca Belediye İş Genel Merkezi daha önce Belediye-İş İzmir 6 No’lu Şube Başkanı Buket Mertoğlu Gürpınar ve şube başkan yardımcısının ihracı için 2012 yılında, delege-lerin lüks otellerde konakladığı, toplamda yaklaşık 2 milyon liraya mal olan bir olağanüs-tü genel kurul yapmıştı. O genel kurulda sendika ile ilişkisi kesilen Gürpınar mahkeme kararı ile başkanlığa dönmüş, şube genel kurulunda yeniden başkan seçilmişti.

İzmir

YOL TV’nin kapatılması sonrasında Alevi Bektaşî Federasyonu önderliğinde, diğer Alevi kurumlarının da desteği ile İzmir’de protesto edildi. Konak eski Sümerbank binası önünde toplanan Alevi örgütleri ve emek barış demokrasi güçlerinin temsilcileri, siyasal parti ve siyasal dergi temsilcileri, Alevilerin üzerindeki baskıların son bulmasını istedi. Ohal adı verilen uygulamalar ile Alevilerin toplumda görünmez hale getirilmeye çalışılması, seslerini duyuracak kanalların bir bir kapatılması kabul edilemez denildi. Eylemde Alevi Bektaşî Federasyonu’nun pankartının yanı sıra “Alevilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin kanalı kapatılamaz” ” YOL TV susturulamaz” pankartları açıldı.

Basın açıklamasını okuyan ABF Genel Başkan Yardımcısı Fazıl Arslan, RTÜK kararının kabul edilemez olduğunu söyleyerek hükümetin bu yanlış karara müdahale etmesi gerektiğini söyledi. “Bu karar Alevilerin susturulması anlamına gelmektedir. Karanlığa teslim olmayacağız, Gerekli girişimlerde bulunacağız” dedi

Eylemde ‘Özgür basın susturulamaz’, ‘Faşizme karşı omuz omuza’ ve ‘Alevilerin sesi susturulamaz’ sloganları atıldıktan sonra basın açıklaması bitirildi ve kitle-olaysız bir şekilde dağıldı. Ayrıca Emniyet güçlerinin aşırı önlem aldığı, biber gazlı polislerin sıklığı dikkat çekerken, alana çok sayıda Toma’nın ve basın açıklamasına katılan insan sayısının bir kaç katı güvenlik gücünün yığılması manidar bulundu.

İzmir’de Gözaltılar Sabrı Zorluyor

Kadın yazarlar derneği kurucularından ve halen dönem sözcülüğünü sürdüren, Pen üyesi yazar Sevim Dinç göz altına alındı. Dinç’le beraber Ağrı Belediyesi eşbaşkanı Mukaddes Kubilay ve HDP il ve ilçe yöneticilerinin gözaltına alınmasına tepkiler sürüyor.

22 Aralık 2016’da sabah saatlerinde Narlıdere’deki evinden gözaltına alınarak Terörle Mücadele Şubesine götürülen DİNÇ’e 5 gün avukat yasağı getirildi.

12 Eylül darbesini anlatan “Deli Kaya Rüzgarı” ve “Karanlık Bir Geceydi” romanlarının yazarı olan Sevim Korkmaz Dinç’in, “Küba’da 10 Gün” adlı bir gezi kitabı da bulunuyor.

Son olarak “12 Eylül Romanlarında Kadın” isimli inceleme kitabını yazan Dinç, aynı zamanda F Dergi’nin de kurucusu. Dinç, bir süre önce Barış Bloku Eş Sözcülüğünü yapmıştı.

Yapılan gözaltılara yönelik tepkiler sürüyor. Kadın Yazarlar Derneği yaptığı açıklamada “Barış ve demokrasiye en çok ihtiyacımız olan bu günlerde; kalemini kadından, barıştan, güzel bir gelecekten yana kullanan, başta Sevim Korkmaz Dinç olmak üzere, gözaltında ve cezaevlerinde bulunan tüm yazar ve gazetecilerin serbest bırakılmasını istiyoruz. Sözün gücünden korkanlar şunu bilmeli ki sözü kelepçelemek mümkün değildir” dedi. Ege 78’liler Sanat ve Edebiyat grubu da yayınladığı basın metninde, bu gözaltının, tek adam egemenliğinin farklı düşünen herkesi sindirmek için başlattığı gözaltı ve tutuklama furiasının bir uzantısı olduğunu ifade etti. “Meslek gruplarından sanat ve edebiyat insanlarına, basın emekçilerine kadar fikrini beyan eden her kesimden insanı dalga dalga gözaltına alma ve tutuklamaya devam ediliyor” denilerek düşünce ve ifade özgürlüğünün ortadan kaldırılmasına yönelik uygulamaların kabul edilemez olduğu; Yazar Dinç’in serbest bırakılması gerektiği belirtildi.

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri de Terörle Mücadele Şubesi tarafından yapılan gözaltıları protesto etmek için Eğitim Sen 1 No’lu Şube binasında basın toplantısı gerçekleştirdi.

Sendika, oda, siyasi parti ve siyasal dergi temsilcilerinin katıldığı toplantıda ortak metni KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Bahri Akkan okudu. Gözaltına alınma gerekçesinin basın- da ‘Sosyal medya operasyonu’ olarak geçtiğini belirten Akkan, “Basının, emniyetten aldığı bilgiler ile yansıttığının aksine, gerçekleşen bir sosyal medya operasyonu değildir. Aslında yapılan, aralarında Barış Blok’u üyelerinin de yer aldığı insanların gözaltına alınarak barış isteyenlerin ve yasal siyaseti savunmaların sesinin kısılmaya çalışılmasıdır” şeklinde konuştu.

Kadın Yazarlar Derneği Dönem Sözcüsü ve PEN üyesi yazar Sevim Korkmaz Dinç, gözaltına alındı. Gözaltı kararına tepki gösteren Kadın Yazarlar Derneği, Dinç’in serbest bırakılmasını istedi.

Sevim Korkmaz Dinç, İzmir’in Narlıdere ilçesinde, bu sabah saat 07.00 sıralarında gözaltına alındı. 5 gün avukat yasağı getirilen Dinç, Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne götürüldü.

Kadın Yazarlar Derneği’nin yaptığı açıklamayla Dinç’in gözaltına alınmasına tepki gösterdi.

Örgütlü Olmak

Mustafa Özkan

TÖS dahil tüm öğretmen hareketleri içinde üyelik ve yöneticilik olmak üzere görev almış, şimdi ise HDP sempatisini olan bir öğretmen arkadaşımız yaşadığı bir olayı anlatıyor...HDP yöneticilerinin tutuklandığı günün sabahında tıraş olduğu berber dükkânında tutuklanmalar ve patlamaya yönelik tartışmalar olmaktadır. Berber salonunun sahibi olan kişi tutuklanma sonrası Diyarbakır emniyetine yapılan saldırıya kızmış, elinde ustura sağa sola sallarcasına küfürler yağdırmaktadır.”O Figen’i elime geçirsem..Onların hepsinin derisini yüzeceksin..Bunlara oy verenin de..” v.b küfür ve aşağılamaları salyaları akarcasına savuruyor. Bizim hoca her küfür ve hakareti iliklerinde hissetmesine karşın, doğal olarak tek söz söyleyemiyor.Adama küfür etme bile dese usturayı yiyecęinden şüphesi yok.Çaresiz berber

kalfasının tıraşı bitirmesini bekliyor ve iyi günler deyip çıkıyor.

Ne kadar çaresizdir insan bu tür spontane olaylar karşısında değil mi.? Ne yapacağını bilemezsin. Hizmet alıp bedel ödediğin ve normal koşullarda senin ödediğinden dolayı sana saygı duyduğunu sandığın insanların karşısında ne yapacağını bilememek kadar kötü bir şey var mıdır?..Oysa o öğretmen normal konuşma koşullarında anlık canavarlaşan o zata olayın gerçek iç yüzünü anlatır da, o zat tek söz bile edemez. Ama lümpenleşmenin had safhalara çıktığı bu günlerde söylemlerin bile silâh olduğuna tanık oluruz ve zora boyun eğerez ne yazık.

Sonunda bizim öğretmen bir daha o berbere gitmemeye karar verdi. Zaten orada tıraş olmasının nedeni evine yakın olması ve rahatı bozulmadan tıraşını olup evine gidip, düşünu alabilmesiymiş.

Bu yaşamımızdan bir kesit aslında. Bu durum ise bizim neleri murat edip,

neleri yaptığımızın bir göstergesi. Bu boşvermişliğimizin görüntüsü. Bu yaşamdan ve toplumdan uzaklaşmışlığımızın versiyonu. Örgütlü olmanın gerekliliğini anlatan ve örgütlü olması gerekenlerin bu günkü hali bu. Yani nerde saldırıya uğrayacağını fark edemedi ulu orta yaşama biçiminin ta kendisi bu durum. Herkese, her kesime ortalama insan algısıyla yaklaşımımızın ve alabildiğine bireyselleştüğimizin kanıtı bu aslında. Oysa örgütlü yaşam dediğimiz attığımız adımdan, söylediğimiz söyleme ve yaşadığımız ortamlara kadar her şeyin hesap edilmesidir. Bir parti, dernek veya sendika kurup onun üyesi olmak yetmez. O oluşuma aidiyet hissiyle bağlanmalı insan.

Bu gün ülkemizde binlerce insan bu şekilde darmadağınık yaşıyor. Tehlikenin nerden geleceğini bilmeden umutsuzluklara yol alıyoruz ne yazık. Sıradan insanları bir yana bırakalım, kendimizi örgütlü sanan insanların bile kendini güvende hissedememesi ne

da zulümleri de artmış, bunun sonucu olarak da bütün bir toplumu esir almaya kalkışmışlardır.

Tarihsel deneyim gösteriyor ki bu süreç hemen her yerde üç sonuç doğurmuştur:

- Birincisi; işçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenler büyük acılar çekmiş, büyük bedeller ödemiş olsalar da zalimler, akıllı büsbütün ve ilanihaye susturabilmenin yolunu hiçbir zaman bulamamışlar; umudu ve işçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenlerin aydınlık bir geleceğe yürüten haklı mücadelelerini besleyen türkülerini, şiirlerini ve düşüncelerini büsbütün engellemeyi başaramamışlardır.

- İkincisi; bu diktatörlerin tümünün de sonu, çok kötü ve çok trajik biçimde noktalanmıştır. Ve ilk sendelediklerinde kesinlikle bir daha toparlanamamışlar, tepetaklak yuvarlanmaktan kurtulamamışlar, iktidarlarıyla birlikte efsaneleri de sona ermiş ve o günden sonra nefretle hatırlanmışlardır.

- Üçüncüsü; zalimlere karşı direnen

kötü şeydir aslında..Örgüt güvencedir oysa. Dağdır, dayanaktır. Tek başına kalmamaktır. Ölümün bile anlamlısını sağlar örgüt insana..Mücadele ettiğin güç örgütün en sistematüğini karşına çıkarmışken, hem düşünüp hem örgütsüz yaşama olanağın yoktur. Onun içindir ki öncelikli olarak kafalarımızdaki bireyselliği bir yana bırakmamız gerekir. Kağıt üzerinde oluşturulmuş bir oluşuma kağıt üzerinde katılmanın da anlamsızlığını yaşıyoruz şu günlerde. Burjuvazinin topundan tüfeğinden daha anlamlı saydığı örgütlerine sarılmasının başka anlamı var mıdır? Öyleyse bizler de kendi örgütlüğümüzü oluşturup, örgütlerimize sıkı sıkıya sarılmak zorundayız. Bu örgüt kapsayıcı bir örgüt olmalı, kapsayıcı örgüt ise işçi sınıfının politik örgütüdür. Çünkü burjuvaziye ve onun tüm kurumlarını tarihin sayfalarına gömecek tek güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının politik gücü ise Komünist örgütlerdir..Kafalardaki ve yaşamdaki dağınıklığı sona erdirmenin tek yolu budur...

ve güzel bir yaşam uğruna savaşıyan işçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenler ise – çok çok kurbanlar verdikleri ve çok ağır bedeller ödeyegeldikleri halde, sonuna kadar haklı oldukları ve geleceğin kendilerine ait olduğu bilincinden güç alarak- verdikleri kavgayla, efsaneleri ve umutlarıyla -ve her adımda daha da çoğalıp güçlenerek- yaşamaya devam etmişlerdir.

Tarih, bize şu fikre sıkı sıkıya sarılmamız gerektiğinin inandırıcı ve kesin kanıtlarını sunuyor: Gelecek bizimdir; yaşanası özgür bir dünya tahayyülümüzü ve bunu hep birlikte, kan ter içinde ve türküler söyleyerek inşa etme kararlılığımızı hiç kimse bizim elimizden alamaz. Çok iyi biliyoruz ki diktatörlerin ve düşman sınıf burjuvazinin kanlı diktatörlüğünün ömrü, yalnızca onlara değil; daha çok, biz işçi ve emekçilerin, biz ezilenlerin, tüm mağdur ve mazlumlara örgütlülüğüne, kurtuluş inancı ve bilincine, kavgaya yoldaşlığına, devrimci mücadele azim ve kararlılığına bağlıdır.

Totalitarizm Üzerine

Yusuf Erdem

Burjuvazi; yönetmekte zorlandığı, sıkıştığı her siyasi kriz döneminde; kendi sınıf diktatörlüğünü parlak bir örtüyle gizleyen tüm liberal iktidar unsurlarını (temsili organları, kuvvetler ayrılığı ilkesini, yani denge-denetleme sistemini, düşünce, basın, yayın ve ifade özgürlüğünü, örgütlenme dahil bütün temel hak ve özgürlükleri, sözde ‘bağımsız’ yargı sistemini...) bir kenara atmakta hiç tereddüt etmez ve bir iç savaşı bile göze alarak devletin zor aygıtını çırlıçıplak ortaya çıkararak onu en acımasız, en kanlı şekilde kullanmaktan çekinmez. Totaliter bir sınıf diktasını gerçekleştirmeye çalışan bir diktatör veya bir oligarşi; her türlü şiddet, demagoji, manipülasyon ve yalanı en ahlaksız biçimde kullanarak hedefine ulaşmaya çalışır.

Totalitarizm; “devletin” –yani eli kanlı vahşi burjuva sınıfının ortak çıkarlarını savunan şiddet ve manipülasyon

yon (yanıltma) aygıtının (daha da özel olarak dar kafalı, çapsız ve orta zekâlı ama çok kurnaz bir diktatörün)- bütün yurttaşları istediği gibi tek tip düşünmeye zorlamasının adıdır. Hitler’den Mussolini’ye, Franco’dan Salazar’a, Batista’dan Somoza ve Pinochet’ye... bütün faşist diktatörler, bunu yapmaya çalışmışlar; yani bütün yurttaşlarının temsil ettiği sınıfın ihtiyaçları, bu ihtiyaçların gerekleri ve sınırları içinde düşünmelerini, konuşmalarını, yazmalarını istemişler ve herkesi buna zorlamışlardır. Aykırı davranan gazeteci, yazar, sanatçı, aydın, bilim insanı ve siyasetçileri ise ya satın alarak ya açıklıkla, işsizlikle terbiye etmeye çalışarak, sonuç alamazlarsa onları zindanlarda çürüterek, faili devlet olan karanlık cinayetlerle veya duvar diplerinde kurşuna dizerek yok etmeye çalışmışlardır. Döktükleri kan, suçluluk duygusu ve iktidardan düşme ve hesap verme korkusu benliklerini esir aldığı için de, korkuları arttığı oran-

KESK Kokteyli

8 Aralık Perşembe günü KESK’ in 21.kuruluş yılı dönümü nedeniyle Samsun’da kokteyl ve panel düzenlendi. Etkinlik Samsun Mimarlar Odası Şubesi salonunda yapıldı. Panelin konusu darbelerin siyasal analizi idi. Analizi yapmak üzere ise CHP milletvekili Fikri SAĞLAR davet edilmişti. Kendisini kamu emekçilerinin en ileri unsuru olarak lanse eden bir kuruluşun, her gün darbeler konusunda basın yayın organlarında söylemlerinin hepsinin ezbere bilindiği bir kişiden başkasını davet edememesi ilginçti. Gerçi Deniz BAYKAL’ı davet etmemelerine şükretmek lazım.!

Salon küçük olduğu için ayakta kalanlar oldu. KESK yöneticileri bu kadar fazla kişi geleceğini akıl edememişler

olacak ki 60-70 kişilik bir salon ayarlamışlardı. Neyse,KESK’ in panelinde ulu önder Atatürk ve arkadaşlarıyla yaşamını yitiren KESK üyeleri için saygı duruşuyla paneli başlatan oturum yönetmeni, istiklal marşını okutmayı unuttu...!. Daha sonra açılış konuşmasını yapan KESK şubeler platformu dönem sözcüsü Müşvik Veysel ERDOĞAN, 21 yıl boyunca verdikleri mücadeleleri anlatıp, gerici yasalara geçit vermeyeceklerini ve üyelerinin haksızlığa uğramalarına izin vermeyeceklerini vurguladı.

Daha sonra kürsüye darbelerle yüzleşmek içerikli konuşmasını yapmak üzere Fikri SAĞLAR çıktı. 12 Eylül, 12 Mart darbelerine atıfta bulunup 15 Temmuz gecesi meclise giderken Anka-

ra’da yaşadığı anıları paylaştı. Darbelerin ne kadar kötü olduğunu vurgulayan SAĞLAR, gerçek suçluların açığa çıkarılmayacağını çünkü, devletin kurumlarının desteği olmadan darbe ve girişimlerinin olamayacağını bizlere ve KESK üyelerine anlattı...!.

Bu konularda asıl sorun darbelere ve baskılara karşı neler yapılacağı ve neler yapılması gerektiği konusuydu. Konuşmacı SAĞLAR, tam da oraya gelip, sokağa çıkılmalı,k imler nasıl ve ne gibi çıkacağı konusunda bir şeyler söylemeye kalkışmıştı ki, yönetmen diğer etkinliğimiz olan kokteyle geç kalınacağını vurgulayıp, konuşmayı kısa tutmasını istedi. Yani bizler bildik sıradan konuşmaları dinlemiştik; neler önerileceğine gelince konuşma sonlandırılmak isteniyordu. Bu sıradan iyi niyetli bir şey mi anlaşılamadı. Ama öyle de olsa çok ilginç bir şey. Yani,konuşmacıyı bir ke-

nar figürü olarak çağırmışlarsa da kötü bir şey, o konuların önemi yok deniliyorsa da...Çünkü ortalama bir insan bile darbelerin ülkesinde, neler yaşattığını biliyor zaten. Ayrıca,darbelerin magazin yönünü burjuva basını da dahil basın yayın kuruluşlarından izlemeyen ve yorum yapmayan kimse kalmadı zaten. İlginç olabilecek darbelerden çıkış içerikli söylemlerle sorulara sıra gelmeden panelin sonlanması. Yapmış olmak için yapılan bir şeyden öteye gitmeyen bir etkinlik oldu doğrusu..

Konuşmacı kısa kesmesi önerildikten sonra zaten adeta koptu ve hemen- cecik konuşmasını sonlandırdı. Kokteyle ilgi daha fazlaydı. Dolayısıyla bir KESK kuruluş yıldönümü daha bu kara günlerde zevk-ü sefa içerisinde sona erdi..

İngiltere, Halep'ten Çekilen Teröristleri Yeniden Toparlamaya Çalışıyor

Bir Rus gazetesinin haberine göre, bir grup İngiliz Generali ve askeri danışman Halep'ten çekilen terörist grupları toparlamak ve eğitmek için Suriye'ye geldi.

Izvestia gazetesi, İngiltere Savunma Bakanı Michael Fallon'un daha önce 20 İngiliz askeri eğitmenin "Halep'ten çekilen ılımlı muhalefet birimlerinin savaşma kabiliyetini yeniden canlandır-

mak " için Suriye'ye gelmiş olduklarını söylediğini bildirdi.

Ekim ayı başlarında yapılan açıklamalarda Halep'in Suriye ordusunun kurtarılmasından önce teröristleri, savaş, ilk yardım ve bombaların imha edilmesi konularında eğitmek üzere İngiltere'nin askeri uzmanlarını Suriye'ye göndermiş oldukları belirtildi.

Bir kısım medya ve sosyal medyada

çıkan haberlere göre, koşulların değişmesiyle birlikte bu danışmanların görevi de değişti; şimdi ilk görevleri Halep'ten ayrılan terörist grupların savaş yeteneklerini ve askeri teçhizatlarını değerlendirmektir. Bu danışmanlar ayrıca birleşik bir askeri komuta altında birleştirmek üzere, "ılımlı" muhalifler için yeni stratejiler belirlemekle görevlendirildiler.İngiliz Generalleri ve su-

baylar şimdi hava kuvvetleri tarafından korunuyorlar.

Rus basınına göre, Batı, Halep'in kurtuluşundan sonra geriye kalan terörist gruplar arasında çatışmaların yoğunlaşmasından korkarak, onları bir araya getirmeye ve daha etkin bir şekilde savaşabilecek bir orduya dönüştürmeye çalışıyor.

Fars News Agency

El – Mesirah: Türk Uçağı IŞİD- Teröristlerini Halep'ten Yemen'e Taşdı

Yemen kaynakları, Işid Tekfiri teröristlerini taşıyan bir Türk uçağının Güney Yemen'deki Aden Uluslararası Havalimanı'na indiğini belirtti.

Yemen'in el-Masirah haber sitesinde, Suriye'nin hükümet güçlerinin şehrin denetimini tamamen geri almasının ardından, uçağın Suriye'nin kuzeybatısındaki Halep'ten tahliye edilen 150 teröristi taşıdığını bildirildi.

22 Aralık'ta Suriye ordusu, son sivil grup ve askerlerinin boşaltılmasından

sonra Halep'in tamamen hükümet denetimine geçtiğini açıkladı.

Raporda, Yemen güvenlik kaynaklarının, teröristlerin Yemen'e karşı düzenlenen Suudi askeri kampanyasında yer alan Emirati güçlerinin denetiminde olan havalimanına indiğini bildirdikleri belirtildi.

El-Masirah sitesinde yazılanlara göre Türk uçağı, Yemen'in Ta'izz şehrinde telerle son dönemde Yemen ordusu ve halk komiteleriyle savaşan ya-

ralılar olmak üzere 158 Suudi destekli paralı askeri Türkiye'ye götürecektir.Yaralılar Türk hastanelerinde tedavi altına alınacak.

Türkiye 'nin Suriye' deki militan grupların ana destekçileri arasında yer aldığı söyleniyor ve Türkiye, Tekfiri unsurlarını eğitmek ve silahlandırmakla ve Suriye'ye geçişlerini kolaylaştırmakla suçlanıyor.

Türk hükümetinin ayrıca, Yemen'e karşı Suudi destekli eski Cumhurbaşkanı

nı Abd Rabbuh Mansur Hadi'nin iktidarını eski haline getirmek amacıyla Mart 2015'ün sonunda başlayan Suudi kampanyasını desteklediği bildirildi.

Yemen hükümet dışı izleme grubu Haklar ve Gelişme Hukuk Merkezi tarafından derlenen rakamlara göre, Riyad'ın kampanyası şu ana kadar 11.400'den fazla insanın yaşamını yitirmesine neden oldu.

Press TV -30 Aralık 2016

İspanya:

İspanya'da kemer sıkma önlemlerine son verilmesi için Madrid'de 30 bin kişi yürüdü.

Protestocular ücretler ve emeklilik maaşlarında bir artış ve yoksulluğu ve eşitsizliği daha da kötüleştiren kemer sıkma önlemlerinin geri çekilmesini talep ediyor.

Ülkenin iki büyük sendikası (UGT ve CCOO) tarafından düzenlenen gösteri, neredeyse bir yıl süren siyasi belirsizlikten sonra Kasım ayında hükümetin belirlenmesinden bu yana ilk büyük protesto oldu.

Yürüyüş, sol Podemos partisi, aynı za-

manda PSOE olarak da bilinen Sosyalist İşçi Partisi ve Birleşik Sol tarafından da desteklendi.

UGT Genel Sekreteri Josep Maria Alvarez, kemer sıkma konusunda bir anlaşmaya varma sözü verdi.

"Gerekirse bu gösteriler devam edecek. Bu, sadece hükümetin görüşme değil, müzakere etmek ve anlaşma yapma yeteneğine de bağlı. "

Geçen hafta, Uluslararası Para Fonu, İspanya'nın ekonomik reformları hızlandırması ve kademeli olarak kamu açığını azaltması gerektiğini söyledi. **18 Aralık 2016**

Polonya

Kriz derinleştikçe protestolar büyüyor

Polonya'da yaşanan şiddetli bir siyasi kriz, hafta sonu, parlamento içerisinde ve dışarıda protestolara yol açtı. .

Polonya parlamentosunun alt kanadında, muha-

lefet milletvekilleri, kürsünün etrafında çember oluşturarak, hükümetin basın özgürlüğüne karşı yaptığını iddia ettikleri saldırıyı kınadılar. .

Dışarıda dondurucu soğukta hükümet karşıtı öfkeli göstericiler, parlamentoyu kuşattı.

Polonya İçişleri Bakanı Mariusz Blaszczak, Cumartesi sabahı parlamentodaki protesto gösterilerinin

" iktidarı ele geçirmek için yasadışı bir girişim" olduğunu söyledi. .

Parlamentoda yaşanan huzursuzluğa yönelik kısıtlamaya yönelik bir hükümet planı idi. 27 yıl önce ülkenin demokrasiye dönmesinden bu yana, gazeteciler iktidar koridorlarına neredeyse sınırsız erişime sahiptiler

Polonya'daki pek çok kişiye bu erişim, Polonya demokrasisinin güzel bir örneği olarak görülüyordu; ancak, medyayla hiç bir zaman iyi bir ilişkisi olmayan hükümete göre, basının istismar ettiği istenmeyen bir ayrıcalıktı. Sorunu çözmek için hükümet, gazetecilerin sayısını parlamento akreditasyonu ile azaltmayı ve politikacıların kendi koşullarıyla basınla buluşabileceği bir medya merkezi oluşturmayı önerdi.

Bu Polonya medyasında öfkeyi tetikledi ve hükümetin basını susturmaya çalıştığı yönünde iddialara neden oldu.

Polonya hükümeti hukuk kurallarının ihlal edildiği iddiasıyla Avrupa Birliği tarafından da inceleniyor.. 18 Aralık 2016

Protestocular hükümete baskı uygulamayı ssürdürmek için tekrar sokaklara çıkacaklarını belirttiler.

EKK Kararları Rejim Krizine Çare Mi?

Tahir Ozan

Ekonomik krizin temel belirtisi olarak sayılan doların yükselişi, esas olarak ilan edilmemiş bir devalüasyona işaret eder. Dolardaki son yükseliş nedeniyle, yeni kur fiyatı sonucu ülkedeki fiyatlar düzeyi de yaklaşık yüzde yirmi olarak yükselmiş demektir. Ancak sokaktaki insanın göremediği, ya da bilgi sahibi olmadığı bir önemli nokta daha var ki bu kısım daha çok vahim bir duruma işaret etmektedir. TÜİK* verilerine göre; ülke ekonomisinin son çeyrekte yüzde 1,8 lik bir daralma yaşadığı açıklanmıştı. Ancak mevcut fiyatlar mevsimsellikten arındırıldığında bu daralmanın yüzde dört buçuk seviyesine yaklaştığı görülmektedir. Buna göre ekonomide işler hiç de iyi gitmiyor, 2017 yılının daha iyi olacağı iddiası ise inandırıcı olmaktan uzak. Ayrıca işsizlik oranının yine TÜİK verilerine göre yüzde 14' lere yaklaşmış olması krizin bir diğer boyutu göstermesi bakımından önemlidir. Dolar kurunun yükselmesi sonrasında, yukarıdaki veriler ışığında ekonomideki dengelerin bozulduğu ülke ekonomisinin kapsamlı bir krize doğru hızla gitmekte olduğu görülmektedir.

Uluslararası iş bölümüne göre ucuz iş gücü ve görece yüksek kâr oranları politikaları nezdinde yatırım yapılabilir ülkeler arasında gösterilen Türkiye, özellikle 2003 yılı ile 2008 yılları arasında uluslararası sermayenin yatırım yaptığı, ayrıca uygulanan yüksek faiz politikası ile de sıcak para girişinin oldukça hızlı olduğu bir süreçte önemli bir büyüme sürecine girmiş görünüyordu. Ayrıca ülkedeki sanayi yatırımlarının teknolojik vasıfta değil sadece ucuz iş gücü üzerinden yürümesi, ülke ekonomisinin ithalata bağımlı ihracat yapısı uluslararası sermayenin öngördüğü bir işbölümünün sonucuydu.

Brexit sonrası A'nin krizinin belirginleşmesi, Rusya ve Çin'in hegomonik güç olarak kendilerini daha fazla dayatmaları, uluslararası planda da işlerin iyi gitmediğinin, bu nedenle çatışma ve rekabet sürecinin derinleştiğinin göstergeleri olarak değerlendirilmelidir. Ayrıca sermaye hareketinin "yükselen piyasalar yerine", daha güvenli bölgelere veya kendi evine doğru bir akışa geçmiş olması, yine bir yandan rekabeti ve krizi derinleştirirken, bir yandan ise dünya ekonomisindeki yavaşlamanın, yatırımlardaki durgunluğun artacağı eğilimini güçlendirmektedir.

Dünya ölçeğinde büyümenin yavaşlamanın belirginleşmesi, ucuz döviz

dayalı sermaye yatırımının artık mümkün olamaması, Brezilya ve Türkiye gibi ülkeleri hızla bir kriz sürecine sokacağı az çok tahmin edilen bir süreçti. Türkiye kapitalizminin uluslararası iş bölümüne göre yürütmesi gereken temel politika, turizm yatırımlarını artırarak kur dengesini korumaya çalışmak ve yine bu yatırımların gereği olan inşaat sektörünün yüksek oranlı büyümesini sağlamaktır. Ancak bu işbölümü oldukça kırılgan bir süreç olması itibarıyla çok riskli bir süreci içermektedir.

Sermayenin kendi hareketinin gereği rekabet ve çatışmayı zorunlu kılması, bu tür büyüme modellerinin geçerliliğinin olamayacağını gösteren temel ögedir. Ayrıca 2008 krizi ile beraber dünya ekonomisinin durgunluğa girmesinin ardından Arap Baharı ile başlayan sürecin Suriye'de bir iç savaşa dönüşmesi sonrasında ilk başlarda fırsat olarak görülen durumların avantajlarının yitirilmesi ile dezavantaja dönüşmesi sonrasında ülkenin bir ekonomik ve sosyal kriz yaşaması ve bu krizin rekabet çatışmayı derinleştirerek bir rejim krizine dönüşmesi kaçınılmazdı. Nitekim, sermaye odakları arasındaki rekabet ve kriz sürecinin derinleşmesinin yol açtığı süreç, Temmuz darbesi ile sonuçlandı.

Suriye ve Irak 'daki saldırgan politikaların iflâs etmesi, Kürt halkına diz çöktürmeyi amaçlayan saldırı ve yıkım politikaları, ülkeye akan sermayenin önüne engel olarak çıkabilecek riskleri artırmıştır. Özellikle darbe ile başlayan prestij yitimi ve Halep'in Esad güçlerince yeniden kurtarılması, Türkiye'nin bölgedeki etkisinin olabildiğince azaldığının somut işareti olmuştur. Bu nedenle de bölgeden ülkeye akan rantlarda önemli düşüşler yaşanmıştır. Bölge rantları daha güvenli piyasalara yönel-

mektedir. Sermaye akışının bir gereği olan yüzer gezer olarak adlandırılan sıcak paranın önemli bir kısmının da ülkedeki siyasi belirsizlik ortamından rahatsızlık duyarak daha güvenli bölgelere yönelmesi rejim krizinin finansal boyutunu gözler önüne sermektedir.

AKP hükümeti, bu kötüye gidiş sürecini durdurmak ve tersine çevirmek için Ekonomik Koordinasyon Kurulu (EKK)'nca bazı kararlar alarak adımlar atmaya çalışmaktadır.

Ancak alınan kararların işçi ve emekçilerin zaten sıkıntılı olan yaşamlarını daha da zorlaştıracığı net olarak görülmektedir. Buna karşın alınan kararlar sermayeyi korumak üzerinden şekillenerek olası iflasların önüne geçilmeye çalışılmaktadır. İşçi ve emekçilerden alınan doğrudan ve dolaylı vergi üzerinden toparlanan paralar ile krizdeki sermayeyi kurtarma hedeflenmektedir.

Bu kararlara göre dolar krizinden etkilenecek olan firmaları kurtarmak öncelikli adımlardan ilkidir. Buna göre "Firmaların piyasada nakite ihtiyaçlarının olduğu tesbiti yapılarak nakit sıkıntısını gidermek için kredi garanti fonunun kefaletiyle 250 milyarlık kredi hacmi oluşturulmaktadır. Bu çerçevede verilen krediler batarsa kredi garanti fonunun kefaleti devreye girecek ve krize girmiş sermaye grubu her şekilde kurtarılmaya çalışılacaktır. Ayrıca ihracat firmaları da bu kapsam içine alınarak, onların da kayıpları telafi edilmeye çalışılacaktır. Bu yöntemle bankalara da güvence verilmeye çalışılmaktadır.

Yine şirketlerin SSK prim borçlarına kolaylıklar sunulmakta, ilkbahar aylarında ödenmesi gereken vergiler ve primler sonbahar aylarına ertelenmektedir.

Yine EKK* kararları sunulurken dolar yerine TL kullanımı yaygınlaştırılarak, döviz ihtiyacı azaltılmaya çalışılmaktadır. Bunun yanı sıra halka yapılan çağrı ile dolarların bozdurulması istenerek doların düşeceği gibi bir sanrı yaratılmak istenmektedir. Uluslararası mali piyasalarda döviz arz ve talep dengesine bağlı olarak belirlenen dolar kurunu beğenmeyip bunları haçlı seferi olarak yorumlayarak dolarları bozdurun hamlesi ile kur fiyatının yeniden belirlenmesini düşünmek, herhangi bir iktisat kuramı ile açıklanabilecek bir durum değildir. Burada olsa olsa köylü kurnazlığıyla bir göz boyama ve halkın elindeki küçük tasarruflarına el koyma çabası vardır. Ayrıca dolar alım fiyatı kısa vadede baskılanarak halkın elindeki dolarları bozdurması, büyük sermayenin ise hızla ucuz dolar toplaması amaç edinilmektedir. Yani halkın zor günleri için sakladığı döviz sermayeye ucuz kaynak sağlayarak egemen sınıfa peşkeş çekilmiş olmaktadır. Krize hazırlıksız yakalanan sermaye sahibi içinse kriz, fırsata çevrilerek spekülâtif bir kazanç elde etmesi amaçlanmaktadır.

Yine alınan kararlarda 2017 yılı kamuda tasarruf yılı olarak ilan edilmektedir. Buna göre kamu emekçilerine yönelik saldırıların devam edeceği, bu alanda güvencesiz ve esnek çalışmanın önünün açılacağı görülmelidir.

EKK kararlarında yer alan ek istihdam kararının işçi sınıfı için hiç bir önemi yoktur. Bu proje işsizliği azaltan bir proje olabilecek durumda değildir. Çünkü ekonominin daraldığı, iflasların yaşandığı bir süreçte bunun olumsuz sonuçlarından ilk nasibini alacak olanlar işçi ve emekçiler olacaktır. Toplu işten çıkartmaların yaşandığı bir süreçte ek istihdam projesi tam bir fiyasko olacaktır.

AKP hükümetinin yalanlarının bu kadar gözönünde olduğu bir dönem belki bir daha hiç gelmeyecektir. Hükümet ülke krize girerken kendisinin arkasında dizilmiş olan sermaye güçlerini kurtarmak için can siperane uğraşmaktadır. İşçi ve emekçilere yapılan çağrının arkasında işçilerin kendi sınıf tavırlarını ortaya koymaları değil, işçi ve emekçilere kendi çıkarını bir kenara bırakın bizim gibi yapın, sermayenin arkasına dizilin zorlaması yatmaktadır.

*TÜİK verileri, Türkiye İstatistik kurumu Kasım ayı verilerine göre alınmıştır.

*EKK : ekonomi koordinasyon kurulu